

**SDE, Sammensluttede Danske Energiforbrugere**  
**c/o Boe Carslund-Sørensen**  
Byhaven 1  
Herrestrup  
4571 Grevinge

Slotsholmsgade 10-12  
1216 København K  
Telefon 72 28 24 00  
Fax 72 28 24 01  
oim@oim.dk  
www.oim.dk

**Sagsnr.**  
2013-08782

**Vedrørende garantier til varmeforsyningsvirksomhed (forrentning af indskudskapital mv.)**

**Doknr.**  
195919

I brev af 17. juni 2013 har du i din egenskab af formand for Sammensluttede Danske Energiforbrugere rettet henvendelse til Økonomi- og Indenrigsministeriet vedrørende dels klima-, energi- og bygningsministerens brev af 8. marts 2013 til Norddjurs og Syddjurs Kommuner og Økonomi- og Indenrigsministeriets brev af 4. juni 2013 til Energistyrelsen.

**Dato**  
30-01-2014

Økonomi- og Indenrigsministeriet har forstået dit brev således, at du på baggrund af ovenstående breve ønsker at få nærmere oplysning om, hvilken betydning det har for kommunal garantistillelse, at der på varmeforsyningsområdet gælder et hvile i sig selv-princip efter henholdsvis kommunalfuldmagtsreglerne og efter varmeforsyningsområdet. Du henviser til, at privatejede varmeproduktionsanlæg i henhold til varmeforsyningsloven kan indregne forrentning af indskudskapital, og at dette betyder, at virksomheden ikke nødvendigvis drives uden overskud.

Du anfører videre, at varmeforsyningsloven og projektbekendtgørelsen skal sikre fjernvarmeforbrugere mod økonomisk dårlige investeringer i projekter omfattet af varmeforsyningsloven.

Endvidere anfører du under henvisning til elforsyningslovens § 75, stk. 2, og afskrivningsbekendtgørelsen, at Energitilsynets praksis, hvorefter ikke-produktionsopdelt regnskab tillades, er betænkelig, idet et sådant regnskab gør det umuligt for forbrugerne at kontrollere, om den varmepris, der opkræves, ikke indeholder tilskud til elproduktionen. Du anmoder på den baggrund Økonomi- og Indenrigsministeriet om at dokumentere, hvor i varmeforsyningsloven der er hjemmel til denne praksis.

Økonomi- og Indenrigsministeriet kan i den anledning oplyse følgende:

Varmeforsyningsloven indeholder ikke hjemmel til kommuners varetagelse af varmeforsyningsvirksomhed.

Kommuners adgang til at varetage denne opgave er derimod reguleret af almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse, de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Efter disse regler antages, at kommuner som udgangspunkt ikke uden lovhjemmel må drive handel, håndværk, industri eller finansiel virksomhed. Det antages dog, at kommuner som en modifikation til ovennævnte udgangspunkt lovligt kan varetage forsyningsvirksomhed, herunder varmeforsyningsvirksomhed.



En kommunes engagement i forsyningsvirksomhed på grundlag af kommunalfuldmagtsreglerne kan kun ske, hvis formålet er opfyldelse af det lokale behov for forsyningsgoderne. Formålet må ikke være at søge at opnå en økonomisk gevinst til kommunens kasse. Det er således en grundlæggende regel, at en kommune ikke må drive virksomhed med fortjeneste for øje. Der er således ikke adgang til efter kommunalfuldmagtsreglerne at drive virksomhed med fortjeneste for øje. Dertil kommer, at hvile i sig selv-princippet, som gælder på forsyningsområdet, jf. nedenfor, ej heller muliggør sådan fortjeneste.

Kommuners udførelse af eller deltagelse i forsyningsvirksomhed er i meget vidt omfang reguleret i lovgivningen. I det omfang der i lovgivningen på området er fastsat regler, som også gælder for den kommunale forsyningsvirksomhed, og som ikke stemmer overens med kommunalfuldmagtsreglerne om forsyningsvirksomhed, går de skrevne regler forud. Det er for eksempel tilfældet, hvis der er fastsat skrevne regler om adgangen til at påtage sig andre opgaver eller særlige regler om hvile i sig selv-princippet.

Hvis de skrevne regler på et eller flere punkter er tavse eller ikke er udtømmende, må de suppleres med de almindelige kommunalfuldmagtsregler.

Varmeforsyningsloven (jf. lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011) indeholder blandt andet følgende bestemmelser:

”§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industri-virksomheder, kraft-varme-værker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-14, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

*Stk. 2.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at andre udgifter og omkostninger end de i stk. 1 nævnte kan indregnes i priserne, jf. dog stk. 7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om indregning i priserne af kompensation ved et projekt til ændring af områdeafgrænsningen og indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden forrentning af indskudskapital.

...”

Den såkaldte afskrivningsbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991), der er udstedt med hjemmel i varmforsyningslovens § 20, stk. 2, indeholder i § 6 en bestemmelse om, at Gas- og varmeprisudvalget (nu Energitilsynet) kan tillade, at der i priser for levering af opvarmet vand, damp eller gas indregnes en rimelig forrentning af indskudskapital.

Det følger af ovenstående, at der er fastsat regler i den skrevne lovgivning, som regulerer, hvilke udgifter der kan indregnes i en kollektiv varmforsyningsvirksomheds priser, herunder udgifter til forrentning af indskudskapital.

Efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse skal spørgsmålet om, hvilke udgifter der kan indregnes i en kollektiv varmforsyningsvirksomheds priser, herunder udgifter til forrentning af indskudskapital, alene vurderes efter varmforsyningslovgivningens regler og ikke efter kommunalfuldmagtsregler.

For så vidt angår kommuners adgang til at stille garanti for privat varmforsyningsvirksomhed, skal Økonomi- og Indenrigsministeriet henvise til ministeriets brev af 4. juni 2013 til Energistyrelsen. Det forhold, at varmforsyningsvirksomheder i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler og med Energitilsynets tilladelse indregner



udgifter til forrentning af indskudskapitalen i deres priser, indebærer efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse ikke, at kommuner af denne grund er afskåret fra at stille garanti for sådanne varmforsyningsvirksomheder.

Ovenstående regler henhører under Energistyrelsen. Det samme gælder elforsyningsloven.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har derfor sendt din henvendelse og kopi af dette brev til Energistyrelsen med henblik på, at styrelsen svarer på de spørgsmål, som du har rejst i din henvendelse.

Ministeriet har dog sendt spørgsmålet vedrørende Energitilsynets praksis om at tillade ikke produktionsdelt regnskab til besvarelse i Energitilsynet.

Med venlig hilsen  
**Hanna Ege**